

Reszkessünk?

Mily különös a bajló világ számára: «Reszketősök szeptája»! Hahota fogadja a frissen érkező ilyen tárgyú riportokat. Némelyek a szarkazmus (gúny) mámorából a megvetés és utálat végleteibe csapnak át s nem egy helyen hangzanak el ilyen párbeszéddek:

— Na hallja! — Ez mégis csak sok.

— Sőt azt hallottam, hogy eszméletüket vesztvé a földre vetik magukat és örült extázisba esnek. — Mire való mindez?

Reklámot csinálni. Az embereket már nem érdekli a közönséges. Újat és rendkívülit! Ez a jelszó.

— Igaz És mi gyönyört lennek azok a szerencsétlenek abban a végnélküli remegésben?

Kirázzák vagy kikorbácsolják magukból és egymásból az ördögöt.

— Ha-ha-ha! Ez aztán nagyszerű.

— Sőt szegyenletes a mai társadalomra, az utópiák és egyéb szent rögeszmék haldoklásának korszakára.

— Kár, hogy így félrevezettetik magukat. Bizonyára néhány lázasfejú emigráns áldozatai, akik hasznót húznak ebből az újszerű szeptaságból.

— Ó milyen különösek és féktelenek, milyen eltorzultak és utálatosak lehetnek, amikor őrzőngő kacagásakból az extázis szélsőségeibe csapnak át. — Azért egyszer szeretném őket látni.

— Meg ne próbálja! — Megbabonázzák!... És akkor maga is...

— En?! Inkább lennék akármi csak ilyen rezketős ördögűző nem!

— De úgy hallom, üldözés alá vette őket a

hatóság. Pénzbírság, börtön, kitoloncolás a részük az egész országban.

— Megérdemlik! Ha rajtam állna, nem hagynék belőlük csak egyet is holnapra. Mind kipusztítanék a kártékony embereket, akik oly csúf vallásos hóbotralt torzítják el a vallás melancholikus arculatát.

— Az újságok mi mindent írnak róluk!

— Pedig azok nem is tudhatnak mindent...

Ime egy kivonat a reszketős bírálgatására vonatkozó beszélgetésből. Így és hasonlóan nyilatkozik a tömeg a «pünkösdiék» összejövetelének tárgyára vonatkozólag és az ironia bélyegét rányomja e mozgalom lényegére, aminek tudomásulvételére és helyeslésére mindenki kész. Hogyne! Ez a nép egy a mai korhoz nem méltó eszmét hirdet!

Nem akarom a pünkösdi népet védeni és a tengernyi gúny és rágalom ellenében tisztázni. Van Aki őket védelmezze, (Apostolok 27, 23—24) van, Aki fehérebbre mossa mint a hó. (János I. lev. 1, 7, Ésaías 1, 18.) És mit el nem követhetnének igazolni magunkat, mint az első keresztyének az utókor képviselői, de miért tennék ezt? Igazol minket Isten azok előtt, akiket e kegyre kiválasztani méltatott...

...Mily ádáz harc folyik annak igazolására, hogy mi nem vagyunk Istenőtől. E szomorú törekvésben «hívó», hitelennel összefog. Börtönök nyílnak, hamis rágalom terjengenek. Boldog boldogtalan beleszövidik ez Isten ellenes intrikába. Mily ádáz egyenlőtlen harc!... És mégis... és mégis!... Boldog remegés könnyeket csal szememből! Ez a maroknyi sereg, bibliájával a kezében, oltihatalan pünkösdi tüzzel szívében, győzni fog szent irredentizmusban az örök Király lobogója alatt!... Akkor nem lesz előttünk elzárt tér...

Élég! Most a reszketésről értekezünk.

Mi is az a szív? Egy vacogó hústömeg, tele félelemmel. A lelkiismeret siettet, vagy bénítja lüktetését. Tud örülni és lázadozni; szeretni, vagy haragtól dobogni; tűrni és a következő pillanatban mégis kitörni. Tud nélkülözni, de titokban mégis évtizedeken át áhitoni valamiért... Valakiért... Képes közönyössé fajulni: hitvest, gyermeket, erkölcsöt elvetni és mégis a végzet egyik fordulópontjánál a fájdalomban összerokkadni, vagy ujrakezdeni mindent.

Némelyek mosolyognak a «megtérés» szón, pedig minden embernek része van benne. A kijáratodott ember szívből sajnálja kárhuzatos lépéseit. *Megbánta, tehát megtért.* «Hogyan esik vissza ismét bűnébe, ha megtért?» — kérdezheted. Erre egy újabb kérdés válaszol: «Kihez és miért tért meg?» Talán megsajnálta rongyos, fázó gyermekeit, vagy neje szomorúságán hatódott meg. De ezek a képek elűznek a kitoró bűnszomj által. A szívnek többre lett volna szüksége. És mi volna az a «több», ami a romlottságtól visszatartaná?... Ugyanez a konkrét vonás jellemzi minden «szívet hordó» ember életét, tehát mindenkiét, aki különböző bűnöktől megterhelten él...

De a szív hatalmas. Tud bízni, remélni s ez a remény tartja benne az életet. Borúra-derű. Nagy csapások, gyászok és családok elférnek benne. Az agy már felejt, a szív még mindig rejtegeti, hogy egy várt, vagy váratlan órában diadallal előhozza. Van olyan egyén, aki a tengennyi csalódáson, hiábavaló tapogatódzáson keresztül mer hinni egy utópiában, amelyben ujjászületik minden tört remény...

Pedig mennyit dobban a szív — semmiért! Kerges gyermekek álmodat, ifjú ábrándokat, majd komolyabb eszméket. A hosszú boruval szemben, melyben oly nagy volt a várakozás, jönnek vidám vonások, amelyek megsejtetnek a szívvel egy tökéletes isteni boldogságot. A szív megre meg és olt-

hatatlan epedés tölti be, megismerni e teljes nyugodalmat.

Ó mily nehéz is boldogság nélkül élni! Átörtni nehézségek renetegén, vértfagyasztó jelente-ken, mámoros lüktetésen, kisebb-nagyobb rákództatáson, melyek mindegyike lassan öll mérég... Mit is akar tehát ez a szív ilyen mérész reménykedésben? Mire vár, mikor már a nap megy lefelé és aranyszikrái az emlékek ködös homályából nem pattannak vissza, elnyeli valamennyit egy fagyos örök rejtelem és mindent egy sötét néma éjszaka... Reménykedtünk és csalódtunk, élni, örökké élni akartunk s íme — elragad a halál.

Hová tüntetek boldog emlékek, mint: játékok, szórakozás, szerelem, művészet, bohóság, anyai, apai örömök? Cserben hagyott mindenki, — mondja az agy: örökké nyomorult vagyok — zokogja a szív. Hiába reménykedtem! Valakit vártam, valakit kerestem, aki nekem több, mint szerelem, több mint öröm, aki kimeríthetlenebb a tengernél, kifürkészhetlenebb az égnél, végtelenebb a nagy mindenségél, hangja csodálatosabb a természet búvós harmoniájánál, itélete felmelegíti a halál zord terét, szerelme az égbe emel, keresztül lehetőségeken, lehetetlenségeken, fizikai realitáson, szellemi fakultárokon fel, fel az örök derű szférájában...

Ki tudja leírni a szerető hitves örömet az elvesztettnek hitt élettárs viszontlátásán. Alig hitt szemének, amikor az első levelet kapta, a reményvesztés után. — Éreztem, hogy nem halt meg! — éreztem! — kiáltja végtelen boldogságában. Semmi ez ahhoz képest, melyet érez a szív Krisztus közeledténél és kopogtatásának első alkalmával, feltéve, ha a szív vár: és kereste őt. A szív kitágul, kihull belőle minden kopott hitványság, titkos és aljas bűnök, álszentesség és gyűlölet az évtizedek gyalázatos porrétege, babonás félelmek, az önimádás berkei: szóval minden ocsmányosság és képzelt jóság. A szív tágul, ámul-bámul: Ki ez? mi ez?

Ó Istenem milyen boldogság! Mennyei öröm

Várakozás

*Mért hallgat az útszéi csalogány?
S kerges mihket bohó ábránd egyre?
Utunk kimért, éltünk szent adomány.
Mért tekintünk könnyelműn e kegyre?
Aki minden hajszolt álmat elért
Nem boldog az. Sír a teike ezért.*

*Tűzes vágyad, hogy borult homályba?
Vadul szálltál céljaid szerint
Liliom-kertből büszkén magasba...
Most mocsárban ülsz fáradtan megint.
Kebledben mámor önöse szongott...
Lelked zúzott: békéje megromlott!*

*A csalogány ismét kacag, dajol
Vigan csörgedez mezei patak,
Az ég szerelmesen aláhol...
Keskeny folyása szélessé dagad;
De a te örömöd apad... apad...
Sorozat szíved meg nem szakad?*

Jaj!... Hová zuhansz te még?

*Századok gögös, vak homályából
Nem volt még elég? Már minden elég!
Hamu marad erőlcéből, vallásból
Melyben szójikus gyermek kotorász,
Kinek könnye nincs, mert nincs vallás.*

*Mire mutat mindez? S mért gomolyg fent
Fejeink felett vésszes ősi bű?...
Ajakra jagy a szó. Vad és a szent
Rémülten vár, ifjú és őszhajú.
Mind azt sutogja- Már közelg vadul
Jaj az embereknek, ha rájuk szabadul!*

*Az alkony bíboros, szép színében,
Mégegyszer felragyog a napsugár...
Utolsó, lángoló szerelmében,
Valakit búcsúcsókkal vár...
S a szent kötelek többé nem lazul...
Szívünkben él és boldogít az Úr.*

tiszta fénye, édes illat lengi át a szív birodalmát. A test szinte megvonaglik bele: reszket! Reszket egy boldog következményekkel megtraktott jövő pilanatának súlya alatt. És reszket... reszket...

Áldott, boldog reszketés!...

Jaj annak aki kineveti a szerelmeseiket! Ki nem é vádolni a büntől felszabadult embert, mert reszket, boldogságában, reszket az átszellemültsé legyőzhetetlen hatása alatt, ami a test némi elensze-gülését hozza, mivel megijed az egyszerűben reá-zúduló örömök súlyának nagyságától.

Azonnal eltűnik az őszi hervadás, minden re-ménytelenségével és tavaszi melegség éltető ereje emeli fel a lelket mérhetetlen magasságba, ahol a testi ész felmondja a diktáló szerepét és csak ámuló tanuként hallgatja a lélek, a szív szerelmes beszélgetését azzal, akit oly régen kerest, akiért oly mély sóhajokat bocsátott fel... Az ajkak mo-zognak, a feltörő szavak érthetetlenek s mégis a hangszín elárulja a váratlan öröm első kitörését, majd mintha kissé panaszóssá válna és mondaná:

— «Miért ilyen sokára? Oly régen áhitottalak.»

Majd győzelmessé válik a szív szerelmi vallo-mása, mintha ezt susogna:

— «Most már az enyém vagy és az maradsz örökre!»

Mi lenne, ha mindenki egyszerre találkozna Veled?

Talán meghasadna szívünk szent boldogsága-ban és nem kellene reszketnie többé a névleges gúnyolódó, hitetlen keresztényekért, akik a hőbort-ban emennek az önkivületig, de Krisztussal szem-ben nem marad másuk közönynél, vagy káromko-dásnál. És ha látnak valakit, aki Jézusért reszket, dühbe gurulnak és gyűlöletük elmege Kaïn testvé-r-gyilkosságáig.

Nem kellene reszketnünk szeretett szüleinkért, barátainkért, szomszédainkért, akik nem gondolnak Veled...

...Nem kellene reszketnünk hívó testvéreinkért, akik elkeseredetten küzdenek ellenünk, akik napon-ta imádkozunk helyzetük jobbrafordulásáért: Isten Lelkének megújító munkája által, mely minden vi-lágias lelkiület elsöpör és odaszentel egy Istenben való, teljes életre, a következő jelszó alatt: «Mindent egyedül Isten dicsőségére»

Nem kellene reszketnünk azokért, akik még sohasem remegtek ama szerelmes vágytól, hogy ujjaszüllessenek és mint mi, Jézus Krisztus örökre szívükbe zárják, a Lélek keresztiségében teljesen megújuljanak.

Ó, mi szent kitörésben, hatalmas Hallelujákkal «reszketünk». Aki már a célt elérte az üdvös «ke-resztésben» átment, nem reszket. Ezeknek már csu-pán a szívtük reszket diadalmórában, vagy egy ki-törő égi nyitány örök szépségének előérzetében.

De vannak mindig új «reszketősök».

Mi nagy örömmel nézzük és élvezünk üdvös reszketéseiket, mert tudjuk, hogy e muló jelenet mily határtalan örömet hoz magával és bezzeg így gondolkozunk felőle:

Legyen áldott a szent «reszketés»!...

Husvétii öröm

«És gyorsar eltávozván a sírtól, félelemmel és nagy örömmel futnak vala, hogy megmondják az Ó tanítványainak.» Máté 28, 8.

Amilyen: szomorúan és leverten támolyogtak le a Koponya hegyi tragédia színhelyétől, most oly nagy boldogsággal futnak elmondani a csodálatos hírt: úgy lett, amit megmondotta: Krisztus feltámadott! Sírja üres. Az angyal szava pedig mily megnyerően hangzott! Tehát minden bizonyonnyal igaz.

Ha nem volna húsvét, ha nem volna feltámadás az egész élet fájdalmas körmenetére laposodna, amelyben nincs vígasztalás, hanem csak vád és halál. Szívettpő fájdalom és kétségbeesés. Miért is sírnánk, ha nem jönne vele könnyítő vígasz-érzet? A nagypéntek vetés, husvét aratás; a nagypéntek szülés, a húsvét egy szép gyermek mosoly-gása.

Lehet, hogy te is lázadazol minden nyomasztó állapottal szemben; nehéznek találd az üldözés kínos perceit, fáradságos munkád sokáig meddő látszatát, a megvetést Isten népéhez való csatlakozá-sod miatt; hitvéstársad civódásait, néha kegyetlen ütlegekkel párosítva, munkaadó maró gúnyját, munkatársaid csípős megjegyzéseit, a nyomor komor napjait, betegségéd kellemetlen perceit, de ha felismered a célt, mely a sok akadályon (sőt gyakran azoktól hajtra) is elérésre mltó, ha látod bizonyágtételeid hatását szomorú lelkekben, húsé-ged nyomait üldözö élettársad ébredező szívében, a könnyekkel öntözött mag csírázását és kikelését bármilyennél szomorú vetés nyomában szívedben a nagypénteki gyászt, húsvétii öröm váltja fel, ami-kor képesek vagyunk örülni az elszénvedetteknek a gyümölcsök miatt, melyeket termettek. Mily dia-dalmasan gondolunk ilyenkor vissza minden szomorú percre, minden kellemetlen alkalomra. Nem ég már arcunkon az ütlegek gyalázata sem.

Jézus is szomorúan vitte keresztjét, de öröm-mel gondolt arra az órára, amikor megváltási művét befejezve «foglyokkal» tér vissza az Atyához. «Fog-lyokkal» akiket a Golgotha győzött le igéző csoda hatalmával. Az asszonyok szintén szomorúan és remény híjjár. sietek ki az ünnepet követő napon a sírhoz, de mielőtt látták volna a feltámadott Jézust, örömmel mentek róla bizonyágot tenni a tanít-ványseregnek.

Tégy te is így. A Jézus ígérétének bizonyos-sága fejében, mondd el, hogy mit cselekszik veled ezután és kicsoda lesz néked a jövő időben Ó.

Meg és mondjad mindenkinek, hogy a te Jézusod (Aki mindenkié is) nem halt meg, ha néhány napra elragadta is a halál, nem tarthatta fogva, amennyi nyiban Ő az életnek és halálnak mindenható Ura. Mondd el a csüggeteg Ielkü tanítványsergeknek, hogy ne legyenek szomorú ábrázattal, mert közelid a Jézussal való találkozás áldott pillanata. Az Őr ígérteit beváltja és Leikének áldását bocsátja a megszorodott szívükbe, ha ugyan ezt maguk is székségesnek és forró könyörgésre méltónak találják.

Es amikor így futsz másnak elmondani szíved szándékát az Utón összetalálkozol Jézussal, akiről bizónyságot tettél. Ezzel megérősíti hitedet, hogy ne csupán vágy, hanem tapasztalat is legyen a te életed alapja. S mily boldog vagy te is, aki már bizónyságot tudsz tenni, akinek szívét már nem mardossa a kétely, ha utadban összetalálkozol Jézussal és téged is üdvözöl és félelmedet omlatja.

Jeruzsálemben Jézus mindig látványosság elé viszik csecsemő és gyermek korában, vagy amikor számárháton vonul be zajongó sokaság közepette és amikor megindul egy rivalgó és zokogó vegyes társaság a golgothái úton. Az Ő követőinek titkos helyen mutatja meg magát. A tanítványokat Galileába kéri a találkozására, Galilea a tett mezejé. Testvérem te is ott keresd fel Jézust, mert Ő szintén ott keres fel téged: a tett mezején, a munkatérén, amikor forró imádság és könnyhullatás között vezeted a lelkeket a feltámadott és megdicsőült Jézus lábaihoz; amikor vérejtékesi fillereket gyűjtesz egy jótétemény alapjául; amikor megjelenasz a szomszédoknál és betegkél Jézus vígaszt nyújtó szavával és irgalmas cselekedettel.

A hűsvét öröm. Nem várt események ajándék-ünnepé. Ha boldog vagy; hűsvétold van, mert a feltámadott Jézus szerette meg nekünk az igazi örömet; lázzal, hogy élte a sír félelmét és bebizonyította a feltámadási és örök élet, valamint a megdicsőülttest való és igaz létét.

A hűsvét; öröm, mivel minden bűnből felébredt és Jézus vérében megúszult léleknek van hűsvéte van tehát öröme is. Ha te még szomorú vagy akkor valószínű, nem jutottál tovább a nagypénteknél, a gyász és vereség fátyolos napjánál. Az igazi megváltott lélek örömmel dicséri Megváltóját, és nem találja különösnek a hangos imát és énekést. Különösen azok, akik már a pünködsz napját is megérték és annak nagy ajándékát elnyerték és így részesedő lettek a fiúságnak és a mennyei élet dicsőségének.

A hűsvét öröm, mert az Úrral való találkozás boldog napja ez. Kívánom neked is.

Pünkösd tüze!

Bemértő János a Jordán folyónál,
Ekepen kiáltott: Betért az idő már,
Térjétek meg azért ne késlekedjétek,
Az Isten országa készen vár titeket,
Aki az ő bűnét e helyen megváltja,
Hű; igaz Istenünk, Ki azt megbocsátja,
Csak higgyetek abban, Kit hirdetek néktek,
Jézus! Isten Fia, hozza üdvösségetek!

Ő előtte küldött el engem az Atya,
Útját egyengetni, amit megmondotta,
Azért halljátok meg amit mondok néktek,
Fogadjátok teljes örömmel be Őtet.
Ha befogadtátok merítkezétek be,
Az Atya, Fia és Szentlélek nevével,
Ilk betöltönnék minden igazságot,
Amelyre bennüket Istenünk e'hívott.

En ugyan vízzel kereszteltek titeket,
De Aki utánam jön, ígérteit tett:
Kereszttel titeket Szent Lélekkel, tűzzel,
Legyetek teljesek mennyei erővel.
Mikor aztán eljött a pünködsz napja,
A tanítvány sereg midőn együtt vala,
Hirtelen e'jőve sebesen zúgó szél,
Kettős tüzes nyelvek azok mindenikén.

A tanítványok öröm s erőt nyerve,
Dicsőíték Istent Jézus szent nevével.
Rajuk beváltotta azt amit ígére,
Az Isten, Szent Lélek: tölté ki szívükbe.
Igy jött el hozzájuk az Isten országa,
Melyre vágyakoztak sokat imádkozva:
Jézus ma és tegnap, örökké az marad,
Ég és föld elmúlnak, Isten szava igaz,

Igazak, ámenek megmondott beszédi,
Ne merészelj abból semmit se elvenni!
Hozza tenni ahoz veszedelmes volna,
Érette rád Isten haragját kiontja,
Fogadd Isten szavát úgy, amit olyasod,
Úgy Isten ad neked gazdag ajándékok,
Ne hallgassál soha hamis prófétákra,
Bízd lelkedet hittel Megváltó Udradra,
Engem is megáldott drága Szent Lékekvel,
Mert igaznak hittem ígérteivel,
Nem csak én, százezrek, akik Benné hitték,
Az Ő, Szent Lékekkel elpecsételtétek,
Most már miénk az üdv és Isten országa,
Kérünk, téged, siess légy te is polgárra,
Ha elvensz támad ki seregünk nem jél,
Velünk van, Mesterünk, érettünk harcrá kel.

Lépj be azért még ma, holnap késő lehet,
Hadd örvendezzenek az angyalseregek,
Mi is hadd imádjuk éretted Istenünk,
Hogy szaporította veled ki seregünk,
Jer jussunk mindnyájan Jézusunk élbe,
Ő elragad minket a levegő-ébbe!
Ekepen mindenkor az Úrral maradjunk,
Nála megtaláljuk örökös jutalmunk.

Vida Bálint, Hódmezővásárhely.

Kicsoda ez?

Közel kétezer éves kérdés ez afelől. Akiról az egész keresztény világ beszél. Milliő és millió ajkak beszél Róla, de létezését egész nyíltan tagadja.

«Ha azt mondjuk, hogy közösségünk van vele és sőttestegben járunk: hazudunk és nem az igazságot cselekszük. I. János. 1. 6. Aki Istenről és Jézusról csak beszél, de nem el és engedelmeskedik parancsa szerint, hitvány képmutató ember az. Az ilyenekben Ő nem gyönyörködik sőt azt mondja: «Meri utálja az Úr az engedetlent» Példb. 3, 32. «Nem gyönyörködöm a ti istentiszteleteitekben.» Eesaiás 1. 10—17 «Mert e nép csak szájjal közelget énhozzám, de az ő szíve távol van Tőlem.»

Meg kell hogy értsed k. olvasó és értsük mindnyájan. hogy az Úr először is nem a száját kívánja, hanem a «szívét», szervezetünk legnemesebb részét, központját *«Adj d jzám, a te szívedet nekem... Példab. 23, 26. Szívünk átadása után már hasznos a száj megnyitása. «...Eredj haza a tiédhez, és jelensd meg nékik, mely nagy dolgot cselekedtet veled az Úr, és mint könyörült rajtad.» Márk. 5, 19.*

Istennel: az az akarata, hogy Róla csak olyanok beszéljenek, csak olyan ajkak tiszteljék, akiknél a Néki átadott *«szív teljességéből szól a száj».*

Térjünk vissza a fenti címhez: *«Es amikor be-megy vala Jeruzsáembe, felháboradék az egész város, mondván. Kicsoda ez? Máté; 21, 10. Nem azért kérdeztek, mintha nem ismernék Őt! Fájt nekik: a sokaság Iránta tanúsított lelkesedése. Irigy szemmel néztek, hogy «Az előtte és utána menő sokaság pedig kiált vala, mondván: Hozsánna a Dávid fiának! Aldott, aki jó az Őrnak nevében! Hozsánna a magasságban! (9 v.) Őh szegény Jeruzsálem, ki leicsínyled a Dávid Fiát, miért kérded: kicsoda ez? Dóbd le magadról a dicsvágy szennyes palástját, mert ismered Őt. Láttad is, amikor az agy Simeo. karjaira véve «Aldá az Istent»...amikor 12 éves korában gondolkozóba ejtette az írástudókat.*

Ó az, Akiról a próféták jövendöltek s jövendőlésük teljességét oly sokan szívszorongva várták.

Kicsoda ez? Hangzik ma is százezrek gúnyos kérdése. Nemcsak a fellázadt Jeruzsálemiek álltának így, a világ minden részéből zúg felénk. Pedig:

Ó a Jézus! Istennek fia.

A Názáreti próféta, aki Isten ajkáról vett szavakkal közeledik az emberekhez. Munkája nyomán a jövendölések egész sorozata nyer beigazolást. A sánta jární kezd, a béna ép lesz, a süket hall, a vak lát, poklosok tisztulnak, a bűnös megszabadul bűneiből. Őh hány és hány csodás cselekedete igazolja kiletét!

Király, aki nem bíborral, bársonnyal bevont hintón ülve viteti magát; alázatosan számár háton

ülve jön. Bevonulása mégis dicsőbb és hódítóbb minden földi királynénál. Mert egy megszámlálhatatlan bűneiből megváltott tömeg kiáltja szívének teljességéből: *«Hozsánna a Dávid Fiának! Aldott aki jó az Őrnak nevében!»*

Király, aki népének parancsot ad. Parancsot, amelyet örömmel töltenek be alattvalóik; sőt minden egyes szent költésének érzi a kiadott törvényt szíve tisztaságával megvédeni, hogy még sokan lássák, amit az énekíró mond: *«Dicső király az én Megváltóm!»*

Isten szeretete

*Aldott vagy isteni Bárány,
Ki éreitünk elnémultát!
Nem nézted gyarlóságunkat,
Jóra képtelen voltunkat!*

*Elhagyva mennyei trónod,
Lejöttél e födre. Holott.
Dicsőséget hagytlál oda,
Hol zeng bo'dogok kórusa.*

*E cselekmény azt mutatja:
Isten a szeretet Atyja.
Értünk ily áldozatot tett,
Fiánk megbékéltetésé.*

*Értünk szenvedtél Jézusom
S jártál itt ez élet-úton.
Golgothán végződött pályád!
Őt szenvedtél kint és haladt.*

*Egész világ bűne, terhe,
Rád volt vetve Eg Szerelme!
Te jízettél érte nagy árt,
Szenvedve a keresztalát.*

*Szomorú történet esett
Golgothán, hol vér csepegett
Szent testeiből ő Jézusom,
Megváltóm és szabadítóm!*

*E vérben le'kem üdvöt nyert.
Tiszta és megjehéredett.
Bűneimet mind elmosta,
Szívem megvidámította.*

*Boldogságom kútjorrása
Te fia, óh dicső Golgotha!
Ister Vá halt meg ottan,
Mindenkitől elhagyottan.*

*De az élet Fejedelme,
Nem maradt a sír üregbe!
Feltámadott! Él örökké,
Hogy Ő vele te is éljél.*

Pecznyik Erzsébet, Kiskörös.

Jöjjetek, jöjjetek!

(Prédikálta: E. W. Mihók tv. Kispesten)

«Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradatok és megterhelteketek és én megnyugtatlak titeket.» Máté 11, 28. (Felolvasva 11, 25-30.)

Kedves Testvérek! Örülök, hogy ismét köztetek lehetek. Örülök, hogy Isten kegyelméből újból hirdethetem előttek a teljes Evangéliomot. Ott, ahova az Úr vezetett, még néhány hónappal ezelőtt nem voltak testvérek, most már vannak. Dicsőség az Úrnak! Azt kérik az illetők, hogy imádkozzatok értük. Ődvözlnek mindnyájan a kedves feleségemmel együtt. Ezt teszem én is. Jugoszláviában — ahova az Úr helyezett — nehéz a lelki munka. Az Úr azonban megáldott úgy, hogy néhány hónap alatt 25–30-an vannak már a megmentettek. Sőt közülök 10-et már be is töltött Szent Lelkével az Úr. Dicsőség ezért az Úr Jezusnak!

Mikor odamentünk megtiltottak minden misziói tevékenységet. Ugyanis útlevelünkblől látták, hogy miszió-munkások vagyunk. Kedves feleségemmel felkerestük az ottani főszolgabíró, akivel a Szentírásról beszélgettünk. Nem tudott egy szóval sem ellene állni érveléseinknek, de megkérdte ú helybeli esperest, hogy mi a véleménye a dolgról? Én megnyugtattam a papot, hogy a teljes Evangéliomot óhajtom hirdetni s abból sem elvenni, sem hozzátenni nem akarok semmit.

Ekkor a főbíró megadta az engedélyt. Így kezdődött meg a munka Jugoszláviában. Októberben kezdtük meg és már decemberben minden nap tartottunk gyülekezetet. Karácsonykor pedig már egy be is lett töltve Szent Lélekkel. Dicsőség Istennek! Mikor ezt látták nagyobb lett az éhség. S most, hogy eljöttem lett betöltve a 10-ik lélek. Imádkozunk értük, hogy a teljes Evangéliom dalaalmasan haladjon előre.

Testvéreim! Mi ne csak a gyülekezetben, hanem otthon is imádkozunk és tegyünk bizonyoságot. Mikor mi odamentünk így gondolkoztak felőlünk: «Jó, jó csak prédikálnak, csak fizessenek a lakásért, mi pedig megmaradunk azoknak, akik voltak és vagyunk.» De nem úgy történt. Ma ezt mondják: «Aldott legyen az Úr azért, hogy titeket ide küldött!»

Később, mikor a paphoz és a főbíróhoz rossz hírek kerültek rólunk — mert ilyenek is megtörténnek —, azok a rágalmazókat, a botránykötőket elutasították maguktól azzal, hogy azok jók tesznek.

Egyszer egy olyan ember jött hozzánk, aki sokat volt a börtönbe zárva. Ezt mindenki ismerte. S akkor ezt mondogatták: «Na, ha ez megfog térni, akkor sokan megynünk utána.» Dicsőség Istennek meg is tért! Igaz, hogy az ördög rövidesen kíséretbe hozta, de imádkoztunk érte, kértük az Urat szabadítsa meg.

Ez meg is történt és most hűségesen jár a gyülekezetbe. Egy másik községből a hidegben, sárban, esőben jön a feleségével együtt. Minden imaórában és Istentiszteleten jelen van. Az esperes előtt csodálatos ez. Csodálkozik azon, hogy ő már

42 éve munkálkodik ott és nem tudta elérni ennek a megmentését az Úr pedig egyszerre megszabadította. Emlékezzünk meg róla imáinkban.

De térjünk vissza szent lelkénkre. Az Úr Jezus hálaikat adott és ezt mondotta: «*Hálákat adok neked Atyáim, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek az értelmek elől és megjelentetted a hiszdeknek.*» Ha figyelmesen olvassuk az egész részt, akkor rájövünk, hogy azokról a nagyon okosakról, a világ bölcseiről beszél az Úr, akik még nem ismerték meg Őt, a világ Világosságát. A Megváltó ma is megjelenit Magát azoknak, akik hittel jönnek Hozzá. Pál apostol a korinthusi levélben azt írja, hogy az igchirdetés bolondsága által mentettek meg a hívők.

Kedveseim! Nem ismeri az Atyát az, aki nem ismeri a Fiút. Sokan mondják azt: «Mi Atyánk», de nem ismerik Őt. Akik megismerték Őt, azok az Ő utain is járnak s ez az örök élet útja. Vannak, akik egy másik útra útján járnak, de azt gondolják, hogy helyes iton haladnak.

Nézünk csak meg, mit mondott az Úr, János ev. 8. részének 41–44 verseiben. Sokan gondolják azt, hogy a mennyei Atyát imádják, ha azt mondják: «Mi Atyánk ki a mennyekben vagy.» Kedveseim! Semmit mondó, üres imádkozás az, ha csak a szánk jár, a szívünk, az életünk és a cselekedeteink pedig nem bizonyítják azt, amit imáinkban mondunk. Mindenkor úgy kell imádkozunk, hogy imáinkat szívünk-lelkünk vágya, példás életünk kísérjék. Ha az Atyát megismertük, akkor Hozzá is jövünk. Aki az Úr Jezushoz jön, az megfogja ismerni az Atyát is. Ha Hozzá jövünk, minden a miénk lesz.

Az Úr Jezus ezt mondja: «*En vagyok az, Őt, az Igazság és az Élet!*» Továbbá: «*Senki sem mehet az Atyához hanem csak én általam.*» Dicsőség az Úrnak. Sokan mondják azt: «*En már Jezushoz jöttem.*» De ez nem elég. Miért? Mert talán van még valami abban a szívben.

A következő vers azt mondja: «*Vegyétek jól magatokra az En igámat és tanuljátok meg Tőlem, ahogy En szelíd és alázatos szívű vagyok...*» Ha elfogadtuk Őt, megnyugszik a lelkünk, beleléptünk az örök szombatba, de még fel kell vennünk az igát is. Aki Jezus követni akarja, annak fel kell venni az Ő igáját. Aki pedig leteszi az igát, azt Jezus is elhagyja. Nézzük csak Péter, Jakab, Pál, István és a többiek felvették az igát s elnyerték az Életnek koronáját. S ha túl leszünk rajtuk, akkor látni fogjuk a Megváltót, aki szintén felvette az igát. Krisztus azt akarja, hogy a mi lelki ruhánk tiszta, fénylő és ragyogó legyen. Ha felvesszük igáját minden könnyű lesz. Akik azt mondják, nem lehet az Úr Jezus követni, azok megkisebítik az Ődvözítőt. Azok rendesen annak a másik atyának az igáját hordozzák. A gonosz megcsalja az embereket, Isten Szava ellenben igaz és az is marad örökké.

Kedveseim! Vegyétek föl ezt az igát, mert ez gyönyörűsége és könnyű. Nekem legalább az. «*Akik Istent szeretik, mindenek javára válnak.*» — mondja az Ige. Isten megkívánja, hogy Őt sze-

retők felvegyék az igát és előretörjenek minden akadályon keresztül. Amint a lefelé hulló esőt nem lehet megállítani, úgy nem lehet ellene állni Isten munkájának. Lehet ugyan rugódozni ellene, de, aki ezt teszi előbb-utóbb meg fog szégyenülni.

Tanuljuk meg, ha nehéz az iga Ő segítségünkre jön levezi rólunk és segít hordozni. Dicsőségre ezért is az Őrnek! Az Őr Jézusnak olyan követőkre van szüksége, akik teljes erejükkel szolgálnak Neki. Mi törekedjünk a teljes Evangélium szerint élni. Ne tegyünk ahhoz semmit, se el ne vegyünk abból semmit, mert aki ezt teszi annak nevét kitörli az ífletnek könyvéből. Mindig az Őr Jézusra nézzünk és azokra a tanítványokra akik szentséges akaratát cselekedve túrtek, szenvedtek és győztek. A szent-írásban azt olvassuk, «Miként az eső nem tér vissza üresen, hanem megáztatván a földet, megtermé-kenyíti, hogy gyümölcsöt teremjen.» Így a lélek is elvégzi munkáját a szivekben és meghozza gyümölcsét. Pál apostolnak a Zsidókhöz írt levele 2 r. 3-4 verseiben bizonyoságot tesz Isten. A jelek, csodák, sokféle erők és a Szent Lélek kitörtetése felől. Ugyiszintén Márk ev. 16. részének 17 versében is. Tehát vizsgáljuk meg magunkat, hogy hívők vagyunk-e? Követnek-e a jelek?

Az egész keresztény világ hívőnek vallja magát. Amde nem olyan az életük. Mi azonban legyünk Krisztusban hívők. Ne nekem higgyetek, sem más embernek, hanem higgyetek az Őr Jézus Krisztus-nak. Az Őr Jézus ezt mondja a zúgóldó sátorok-nak, «Vegyed, ami a tiéd és menj el, mert az Enyéből azt adom, amit akarok!»

Kedves Testvéreim! Legyünk hűek Hozzá, hogy eljuthassunk az Őrök Élet kiktőjébe, ahol Ő vár és színtelenül imádkozik értünk. Megmutatja az Atyának sebeit s ezt mondja: «Bocsáss meg Atyám nekik, mert Én megszenvedtem értük.» Egyedül az Őr Jézus Krisztus érdemeiért nyertünk kegyelmet. S azoknak akik Hozzá jönnek ezt mondja: «Vegyétek föl az Én igámat és tanuljátok meg tőlem, hogy Én szelíd és alázatos vagyok.» Tanuljuk meg Tőle, a szelídséget, az alázatosságot. Ez a világ azért romlott, mert nem tanulta meg ezeket a krisztusi erényeket. Továbbá azt mondja az Őr: «Ha olyanok nem lesztek, mint a kis gyermekek, semmiképpen nem mehettek be az Istennek országába.» Testvéreim! Ha mi a mennybe akarunk jutni, oda ahol Ő van, akkor az Atyának akaratát kell cselekednünk. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha alázatosak leszünk. Legyen áldva szentséges Neve minden időben és örökké!

Tanuljátok meg, hogy akik erőseknek mutatják magukat, rendszerint megszegyenülnek. Ellenben azok, akik szelídek és alázatosak Krisztus által erősekké lesznek.

Az Őr áldjon meg titeket és engemet, hogy sohase felejtsek el ezeket. Arra kérem az Urat, hogy tegyen engem mindinkább alázatosná.

Kedves Testvéreim! Tanuljuk meg Tőle a szelídséget és az alázatosságot. Mi semmik vagyunk, Jézus minden. Amikor ezt mondom, igazságot mondok. Mi semmik vagyunk, de minden minden Jézus. Legyen áldva általunk az Ő szent neve.

Missziói hírek

Hítmélyítő Konferencia Miskolcon. Szívünket hálaérzet tölti be, amikor visszatekintünk ezekre az elimi napokra. Az Őr reátekintett eltkidakt népére, megnvitotta áldásárát és fe becüselhetetlen kincset tárt fel előttünk, melynek birtokosai á lehetnek mundaok a sóvárgók, akikre nem hit közömbösen a krisztusi élet örök dicsősége.

Ha áhított és dicsőséges volt a békési és bako-nyacsényei konferencia, úgy mondható, hogy a miskolci együttélés lelkiismeretünk ezekre az elimi napokra. Az Őr reátekintett eltkidakt népére, megnvitotta áldásárát és fe becüselhetetlen kincset tárt fel előttünk, melynek birtokosai á lehetnek mundaok a sóvárgók, akikre nem hit közömbösen a krisztusi élet örök dicsősége.

Ha áhított és dicsőséges volt a békési és bako-nyacsényei konferencia, úgy mondható, hogy a miskolci együttélés lelkiismeretünk ezekre az elimi napokra. Az Őr reátekintett eltkidakt népére, megnvitotta áldásárát és fe becüselhetetlen kincset tárt fel előttünk, melynek birtokosai á lehetnek mundaok a sóvárgók, akikre nem hit közömbösen a krisztusi élet örök dicsősége.

Ha áhított és dicsőséges volt a békési és bako-nyacsényei konferencia, úgy mondható, hogy a miskolci együttélés lelkiismeretünk ezekre az elimi napokra. Az Őr reátekintett eltkidakt népére, megnvitotta áldásárát és fe becüselhetetlen kincset tárt fel előttünk, melynek birtokosai á lehetnek mundaok a sóvárgók, akikre nem hit közömbösen a krisztusi élet örök dicsősége.

A vasárnap délutáni keresztúzele (külön közöl-jük), melyre először csak 8 keresztelendő jelentke-zett, ezek száma a konferencia befejeztével 13-ra szaporodott a törekvők csoportjából. A kis misko-lyi gyülekezet terheit tekintve, hatalmas áldozatot hozott a vendégek elszállásolása körül, akik 40-50-en lehettek. Az étkezés mindig közösen történt, amelynek gondiaiból a környéki kis gyülekezetek nagy részt vállaltak, ami annyira ment, hogy a szakácsnővérek mártáskodása folytán a legkitűnb-ben elkészített ételek jutottak a testnek is, melyről sokszor megfélekedtünk volna, ha nem kaunk né-hány erélyes figyelemzetést erre nézve. Most pe-dig lássuk a konferencia lefolyását és tanításait, hátha nyernek a távolmaradtak is valamit belőle.

21-én este a már megérkezett vendégeket kö-zsöntötte Sárkány Gvőző testvér, a miskolci gyü-lekezet és körzet prédikátora és felhívott minden-Kit a Fővetkező napok áldásáért való könyörgésre. Az ígát a kispesti gyülekezet vezetője szölte Róma 10. 12. alapján: «Mert minden, aki segítségül hívja az (Őr) Ő nevéét, megtartatik.» Bizonyoságot tett arról, hogy miként vezette az Őr a teljes világos-ságra és buzdított egyebeket is a Szent Lélek tel-jességének elnyerésére.

22-én, csütörtökön a konferencia első napján ilyen tárgyú tanítások hangzottak el: «A gyülekezet tagjainak kötelességei.» Ezeket Sárkány testvér be-vezető beszéde előzte meg, aki Máté 28. 19-20 alap-ján bizonyította, Jézus hatalmasan örökkévalósá-gát és teljességét minden időkre, tehát a jelen na-pokra is.

Édvözletek hozó vendégek kicsomagoztak. Sárkány tv. azonban ujabakkal terhelte meg őket. A délelőtti ilyenformán etelt. Meg kell még említe-nünk, hogy minden reggel 9 órától tartott imaóra, nagyon áldásosnak bizonyult, annyira, hogy már 8 óraor is számos imádkozó volt jelen, akikből csak úgy ömlött az ima és az áldás.

Délután a Fővetkező kérdést tettük sorrendre: «Kicsoda nékünk Jézus Krisztus?», melyet helyi ve-zető Apostolok csel. 4. 10-11 bibliai versek sze-rint nyitott meg, amikor is beszédében rámutat a

félti kérdés sokoldalú megvilágíthatóságára: Így Korvin testvér *«Kicsoda nékem Jézus?»*, Kalinacsák né tv. *«Kicsoda az Ur Jézus?»*; Siroki I. *«Kinek mondjuk Jézus?»* cím alatt tartott buzdító beszédet, miáltal a szívek kedettek felmelegedni: Külföldre mikor felidéztek Pál hitteljes mondatát: *«Mert nékem az, de Krisztus...»* Vajjon mi is mondhatjuk ezt?

Szabad kérdések következtek, melyek apróbb dolgokat hoztak napirendre.

Az eszű evang. háziládon kedvesen működött közre a miskolci kis ének- és zenekar és a buzgó szavalók csoportja. Az igét Kalinacsák M. né Róma 13, 11-12 felolvasása nyomán hirdette: *«Most már közelebb van hozzánk az üdvösség...»* Az Isten irántunk való fokozódó kegyelméről hallottunk. Aki minket a hívő élet műlandóságából naponta teljebb emel magához. Alulírott Lukács ev. 19, 10 idézet alapján ezt hirdette: *«Krisztus az elveszettekért jött»*. Ő ez bet is bizonyította az estén is, amikor hatalmasan megjelent gyengéje népe között. Ekkor érkezett meg fáradságos úttárol Kalinacsák atyánkfia, aki a záróműt mondotta.

Másnap, 23-án (pénteken) délelőtt 6 tartott tanítást *«Az üdvösség feltételei»* címen. Beszède a következő pontokból állott: 1. *A megtérés*. (Máté 3, 1-2.) Annyi mint hazatérés. Visszament az alytá házhoz. Elhagyva a bűnt és világias életet, szent-szeben élni. Új és nemes gyümölcsöt teremni a keresztény életnek. Odaszentelni magunkat az Istennek. (Zsidók 9, 13-14.) A helyrehozhatót, helyet-hozni. (Luk. 19, 1-10; Ezékiel 18, 1-9.)

2. *A bemeztetés*. Miért szükséges? Jézus hagyta s emölfogva nem alap nélküli cselekedet. Korinthus 1. 10-14, Izrael népének példája. A tenger összecsapódása Izrael halálát jelentette Egyiptom számára. Így vannak a bemeztetések is e világág szembent. Meghaltak e világ számára azért is, mert az öket többé be nem fogadjá.

3. *A Szent Lélek pestéje*. Hitelésítés. Elpe-csestés, az addig lelkiáladások beteretése. Fiúság. Papság. Rész az Ur országában. De ez nagy kísé-tesekkel, próbákkal, harcokkal lesz teljes, mert ezekben nemesít az Ur az Ovét. (Efézus 4, 11-15.) A gyermekégből haladjunk a tökéletesség felé, örömmel véve minden jóakaratu intést.

4. *Légy hív, mert csak így nyérsz kóronát!* Sárkány tv. Jól 2, 28-30 alapján, valamint János ev. 14, 26; 15, 26, 16, 13; Apostolok csel. 4, 24 nyomán igazolta, hogy az Ur személyválogatás nélküli részesít áldásában az Ovét. Majd a megnyilvánulórt olvastunk Ap. csel. 2, 4; 2, 13-21; 2, 33-39; 4, 31; 8, 12-17; 10, 44-48; 19, 1-6.

Délután *«A gyümölcsözés»* ról tartott Kalinacsák tv. tanítást Máté 3, 7-10, János 1, 3, 16-18, alapján a *«Megtérés gyümölcse»*. Gal. 5, 22 szerint pedig a Lélek által gyümölcsözünk az Atya Isten dí-csőségére. A lélek idesegetnek titka: *«Adj és nekem mindig lesz újabb»*. *«A gyülekezet gyümölcse»*. Apostolok csel. 2, 41; 4, 4. 32-34. A gyülekezetnek sohsem szabad gyümölcsetelenné lenni, hanem szüntelen a jószág cselekedetekben kell gyönyör-ködni.

Korvin tv. Korinth. I. 13. alapján a szeretet dícsőség hatalmáról tartott beszédet, melyben több példával igazolta, hogy a szeretetet ne követeljük, hanem adjuk; ha boldogok akarunk lenni.

Kalinacsák né tv. János 16, 13-14. alapján tartott beszédet a Szentlelek csodás vezetéséről, az engedelmesekkel szemben.

Sárkány tv. ezt hangoztatta: *«Tartsd meg, amú nálud van, hogy senki el. ne vegye a te kóronádat»*.

Siroki tv. Máté 14, 30. alapján *«Uram tartis meg engem!»* címen tartott buzdító beszédet.

Az estén, amikor szép számú hallgatóság volt jelen, Kal. tv. Jeremiás 2, 1-13. felolvasását *«Repedeztet kutak»* ról beszélt, melyek nem tartják

a vizet. Ilyen mindaz, akiben nem marad meg és gyümölcsözik jóra az Isten beszède.

Vidám énel. és zenezámok, valamint szavalá-tok után egy másik kúrtos állt fel az Ur üzenetének átadására. Jeremiás 17, 17-ből olvasta: *«Ne légy reménytelenemre...»* Boldog ember az, akinek nincs rettegévalója, hanem reménnyel tekint a szer-ető Isten irgalmasságára.

24-én délelőtt megbeszélésé volt a miskolci kör-zet tagjainak, amely alkalommal szintén hangzot-tak el hasznos oktatások a tagok köteletségére néz-ve, amikor helyi vezetón kívül Kalinacsák tv. János 17, 21-23 alapján a krisztusi várség áldásairól, szükségzeiről és feltételeiről beszélt, kiemelve a kö-vetkezőket: *«A gyülekezeti előljárók tiszte s a ve-lük személti engedelemesség»*. Zsid. 13, 17; Thess 1. 5, 12. *Kettözött tisztele, Támogatás*. Hozzászó-ltak a többi előadók is.

Délután a keresztelendők kaptak tanításokat a keresztényi élet mivoltáról és köteletségzeiről.

Este lendületes szavalatok és énekek, valami-t zenezámok között Korvin tv. Jelenés 3, 21-23 alap-ján fejtegette: *«Az Ur zórgét, mikor nyitod meg szíved Előtte»*. Kalinacsák atyánkfia Esaiás 59: 1-9 alapján ilyen címen szólt: *«Mi válszt el sokakat Is-tenőtől?»*

25-én (vasárnap) délelőtt alulírott Zsolárók 18, 2 alapján *«Szeretek én Uram erősségem!»* textus nyomán az Ur iránt való nagyobb- és nagyobb szeretete buzdította a jelenlevő testvériséget. Dél-után következett a

Keresztelés: A miskolci fürdőök egyikében, ahó-va a jelenlevő vendégsereg is eljött, ezenkívül több hál'gató is megjelent, akik előtt Kalinacsák testvér Márk 16, 15-16 és Lukács 3, 21-25 alapján a bemeztetés fontosságáról beszélt, kiemelve az első keresztyének példáját, akik méltán viselték nyé-üket. Karének után egy másik szolga Titus 3, 4-7 nyomán buzdította a 13 keresztelendőt (5 férfi és 8 nő) akik hovatartozás szerint így oszlanak meg: 7 miskolci; 3 szuhakállói, 1 Recsk, 1 Visznek, 1 Dövény községbe való.

Este volt az utolsó összejövetel, amikor a legtöbb hallgató volt jelen, ugyanannyira megtelt az imaház, hogy nem maradt már hely a padok között sem. Az úrvacsorai ígétet a helyi prédikátor Lukács 22, 16-20 alapján hirdette. Utánna Kalinacsák né tv. Zsolzár 118, 21-26 versek felolvasásával az Ur örök kegyelméről nyilatkozott, mely e na-pokban is oly nagy mértékben nyilvánult meg az Ó népével szemben. Majd Siroki tv. Enekek Eneke 2, 16-18. alapján tett bizonyrágot az Ur Jézus örök hűségéről és a benne való élet teljes öröme-ről.

Hamarosan elérkezett a búcsúsás ideje, amit egy kicsit érzékenyen vetünk, amennyiben a négy napj mulatozás után szívünk meglehetősen egy-beforr. Nem mondunk mást, csak Istennek és a kedves verdegfogadó testvérekné köszönetet és ezt: *«Bár milder híten volna egy ilyen konferen-cia!»* (egy a sok közül)

Missionárius jelentése: *«Hála pedig az Is-tennek, aki mindenkor diádlra vézt minket a Krisztusban és az Ó ismeretének útját minden helyen megiecenti mi általunk»* 2 Kor. 2, 14. Istené a dícsőség. Aki ért ad nekünk az Ó nevért hirdetni mindenfelé. Ez év elején Debrecen és környékén munkálkodtunk Urmk nagy áldását tapasztalva. Hajduhádházon újév éjjel vagy 300-an voltunk

együtt imádkozni, hogy az Úr tegye gyümölcsözővé ez évben is munkánkat. Rövid időn belül tapasztaltuk is a meghallgatást, mert nagy ébredés volt látható az egész környéken. A Sátán megirigyelve ezt, elég heves támadást intézett a gyülekezetek ellen, hogy is szép ébredést előtjtsa, azonban a tűz ég és gyakran megismétlődik a «Pünkösdi esemény». Az üldözés, szenvedés dacára több és több az údvre vágyó lélek.

Mivel fontosnak láttuk és a testvérek is hívtak, Hajdútsámsonba mentünk, számítva egy heti időzésre. Sokan összejöttek, néha 100 kö.ül, különböző gyülekezet tagjai, nagy volt az érdeklődés és öröm, az pedig akinek ez nem tetszett, (az ördög) gondoskodott a gyülekezet megzavarásáról és nekünk el kellett menni. A fő az, hogy Jézust nem üzhették el onnét s így a munka rolykai tovább, mind többen és többen térnek meg.

Január 22-én a bakonycsémerly konferenciára indulva útközben meglátogattam Törökszentmiklóson a testvéreket, masnap Pestszentlőrincre érve néhány napi ottdözés után Szücs és Torma tv. rel együtt elindultunk a konferencia helyére. A vonat 3-szor is lekésült, nem tudtuk miért van ez, okát akkor végül sikerült eggyel elmenni. Lekésésünk közönségnek bizonyoságot tehetünk. Bakonycsémerly nem sokáig lehetünk (mivel az üldözés ott is nos), de reményünkön felül nyertünk áldást az Úrról. Innen fentü testvérek társaságában Felsőgalára kerékpározunk, ahol néhány napig együtt örvendeztünk a gyülekezettel, majd a Pestkönyeki gyülekezetekben tettem látogatást. Jólesett látnom, hogy Budapestén és Pestszenterzsébeten az imaházak kicsinyek. (Bár minden imaház és templom kicsinynek bizonyulna!)

Visszaindulva Debrecenbe, Ceglédén néztem meg az Úr kicsinyeit. Február 7-én szép számmal összejöttek. Majd Törökszentmiklóson is újból két este időztem, ahol van néhány komoly vágyakozó. Debrecenbe érve 14-én Jánkra mentem. Már nagyon vártak az Urat szerető lelkék. Ittélétem alatt minden este összejöttek, bibliáórák, íttélétem alatt voltak a nevekésdől jából, hogy aki valamit nem ért, az megvilágosodjék előtte. Nagyon áldásos esték voltak, többen komolyan törekednek és a Szentlélekét imádkoznak; egynemelyik már érintve is volt.

17-én boldog órák után fájó szívvel búcsúzza mentem Kisarba: itt is még az este némelyek összejöttek. Másnap átmentünk egy b. gyülekezetet meglátogatni, (mivel többen kívántak velem találkozni). Hol a gyűll. vén tv. látott vendégül, akinek bizonyoságot tettem. Este Kisarban a b. testvérekkel együtt tartottuk az Isteniszteletet. Először egy kis idegenkedést lehetett tapasztalni, de az Úr ereje leszállott és a végén melegen kösöröntünk el egymástól. Majd Komoróban tartottunk két este gyülekezeti: egy beteg néni, akiért imádkoztunk, meggyógyult. A megjelentek száma kb. 80 volt.

21-én Tiszakanyárra mentem. Itt egy este lehettünk csak együtt, mivel Miskolcra, a körzeti konferenciára kellett sietnem. 22-én bár egy kicsit megkésve, meg is érkeztem. A 4 napig tartó konferencia örömteljes és felejtethetetlen volt. Egy fontos ügyben Recsken tettem látogatást. Onnét Szuha-kállóba és környékére jutottunk az Úr segítségével. Dövényben még csak egy tv.-nó van, ki Miskolcon lett bemeitve, ami nagy feltűnést keltett a faluban, mivel onnét csak ő az első, aki a bibliai keresztségét is felvére követője lett az «Istengyülekezetének». Szuha-kállóból is többen jöttek aytaiak, akikkel együtt néhány hallgató elött nagy csodálkozásukra az általuk eddig nem hallott dolgokról bizonyoságot tettünk. Végül ők maguk mondták: «Ilyet még nem hallottunk». Az Úr áldja meg az elhittet magvakat, hogy sokan megtérjenek!

Sajó-Kazincson is egy este 70 körül jöttek az ige hallgatására. Az Úr jelen volt, dicsőség az Ó nagy Nevének! Sok szem könnyel telt meg és mi örvendtünk! látva Isten kegyelmét a bűnösökkel szemben Szuha-kállóban is nagy volt az öröm, többen megleettek érintve és egy testvérnőt meg is áldott az Úr, drága Szentlélekével.

Éreze, hogy tovább kell menni, március 14-én Miskolcra érkezünk, 15-én pedig Tiszakanyárra, mivel igértük a testvéreknek, hogy újból, ha az Úr segít, visszajövünk. Ide: érve még az este istentiszteletet tartottunk.

Ez utakat sokszor nagy fáradtsággal és sok nehézséggel küzdve tettük meg, de abban a biztos reményben, hogy e küzdelemnek nem sokára vége lesz és haza menve, minden fáradságot kipihenhetünk. Dicsőség Istennek mindenért!

Kalincák Mihály és neje evangélisták.

Kaposvár: *Aki sok bajt és nyomorúságot érezte, veünk, de ismét meglevevényez és a föld mélyéből ismét felhozol minket. Zsolt. 71, 20.* Mély, háláért között veszem kezembe a tollat, hogy írjak arról, amit Isten tett velem. Az Úr Lelkének indításából jöttem családoddal együtt e városba, megmondani az itt élő embereknek: «Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz» Zsid. 13, 8. «Az Ó keze nem rövidült meg». Most is van hatalma a bűnöst kiragadni a bűn sarából! Krisztus Vére még ma is szívét megtisztító erővel bír s aki ebben részesül, azt be is tölti Szentlélekével, amint ezt a multban is cselekedte.

Bőséges kegyelmét látom megnyilvánulni most is, midőn minden oldalról az ellenség támad. Azzal a biztos tudattal helyezkedtem szembe az ellenséggel, hogy velem az Úr Jézus, mi küzdelemben tapasztaltam is. Sokszor könnyezve kellett kérénem a csüggedés között, hogy tekintsen el gyarlóságaimról mert csak ember vagyok és adja áldását e városra Ó meghallgatott!

Február 11-én reggel 9 félórúhás állott az Erzsébet fürdő medencéjéhez, valást téve Jézusról. (4 férfi és 5 nő). A körzetről vendégeink is jöttek (40 körül) akikkel együtt boldogan énekeltek: «Jövel az élet vízéhez». Igehirdetés volt Máté 3, 10-17 alapján: «Amely ja jó gyümölcsöt nem terem kivágattatik és tüzre vetetik.» Utána megtörtént az alámerítés: Imahelyiségünkbe vonulva a Szentjegyekkel éltünk. (úrvacsora)

Boldogágunk a delutáni és esti órákban még magasabb fokra emelkedett, amikor mennybe vágyódó szívvel énekeltek: «Bár volna szárnyam, oh volna szárnyam, nem maradnék-e földön én.»

Kérlek benneteket, akik e sorokat olvassátok, imádkozzatok az újszülött testvéreket, hogy áldja meg az Úr őket Szent Lelkével; értéttük is, hogy használjon eszközül a bűnösök Hozzávezetésében. Testvéri szeretettel:

Sárkány Zoltán

Debrecen: Unkor áldásában volt részünk ez év február 18-án, amikor szemléltettük a nagy Pásztor: cöodalatos munkáját, amely által szaporítja az Ó kicsiny nyáját e földön is és ezáltal a mennyben is.

A bemeitettek száma 18, akik hely szerint:

Így oszlanak meg: 10 hajduhadházi, 6 hajdusámsóni, 1 debreceni, 1 bökényi lakos. (13 férfi 5 nő) Kiváncsul: reájuk Urunk bőséges áldását, hogy mindannyian vihart álló fákká nevedkedjenek.

Alkalmi igék: a következők voltak: János ev. 3, 1—5. A bemeletést alulírott végezte. Adjon az Úr népének sok ilyen napot!
Sárkány Ernő.

Imaházmegnyitás Felsőgallán: Március 18-án a felsőgallai kis gyülekezetnek azon öröm jutott osztályrészül, hogy a régi, és alkalmatlan helyen bérelt imaházat egy új és jobb bérelménnyel cserélhették fel, amelynek megnyitási ünnepélyére a kispesti gyülekezet szolgálja is hivatalos v.o.t, aki a délelőtti együltöten János ev. 4, 19-24, este pedig Jelenések 22, 17 alapján hirdette az Úr hívását. Közben szép bizonyágtételek, szavatok, közös- és szólóénekek hangzottak el. Kérünk mindenkit, hogy a fenti gyülekezettről ne feledkezünk meg imánkban, mert erre nagy szükségük van, mivel az új imaházban még van hely az újonnan megterendők számára.
(kürtös)

Bizonyágtételek

Az Ő munkája csodálatos!

Amikor az Úr Jézust kezdtem megismerni és az Ő útján járni, elhatároztam, hogy minden rosszat, mely nem egyezik meg Isten akaratával, elhagyok. Imádkozva kértem Őt, hogy szabadítson meg minden bűneimtől és adjon erőt Neki tetsző életet élni. Imám meghallgatott! Másnap már jött a kísértő egy világi barátom személyében és becsalt a korcsmába egy pohár borra. Magam is így gondolkoztam: «Mit árthat ez nekem — még tag sem vagyok. Szentlekekkel sem vagyok megáldva» engedtem a kísértőnek.

Barátom szokás szeriát, az Ő poharát felém nyújtotta kocintás végett, ugyanakkor poharam tartalma nagy lendülettel kifordult kezemből. Ezt látva, eszembe jutott, hogy miért imádkoztam. Jézus hatalma nyilvánult meg ebben is. Nem engedte, hogy visszaéljek az Ő jószágával, amit megértettem velem.

Azóta napról-napra vezet csodálatosan, úgy, hogy ez év januárjában engem és feleségemet is megáldott az Ő szent lelkevel. Dicsérem ezért mindörökké! *Bakos Gyula, Pestszenterzsébet, Nagy-kőrösi-út.*

Egy hitbéli gyógyulás.

Amerikában egy fiatal nyomorék leányt ez az egyháznyi szót olvasta: «*En vagyok Urad, a te orvosod.*» Gondolkozott fölötte és elkezdé hinni azt, amit ezekben a szavakban Isten mondott;

Naponta imádkozott és Isten megcsodáította magát benne, mert a leányzó nap-nap után erősödött és teljesen meggyógyult!

Gyászjelentések

Békés: 1934. jan. 14-én adtuk át az anyaföldnek Horvát Sándor tv. kihált tetemét, aki 63 évet töltött e nyomorúságos világban. Elkötözését hosszú betegség előzte meg, amelyben nagy és Istenőt nyert türelemmel tartott ki. Orvendetes dolog volt az tudni, hogy testvérünknek utolsó sóhaja is Jézus neve volt.

A fent jelzett időpontban nagy néptömeg lepte el a havas udvart. A koporsó körül az elhunyt özvegye és rokonsága foglaltak helyet, majd mindannyian ajkán fölcendült egy közismert ének: «Te benned bízunk eleitől fogva.» utána a helyi énekkar szolgált egy-két búcsú-énekkel.

A vigasztaló és intő igékkel úgy a háznál, mint a temetőben alulírott szolgált Zsolt.: 90, 9—10 és János ev. 5, 28—29 alapján, hangoztatva az ember hiábavaló életét a Krisztus nélküli, egyetlen megemlékeztünk arról is, hogy a «sír nem zár el örökké», hanem «Feltámadunk!»

Nagy Ferenc.

Bugyi: Február 28-án mély megilletődéssel állottuk körül Somogyi Mihályné tv. koporsóját, ki Urá hívására, elkötözött e nyomorúság földjéről az örök boldogság honjába. Hogy mily nagy szükség lett volna meg reá, ezt jelezte egy zokogó férj és három könnyes szemű árva, kiknek nagyon jól esne a féltő és gondozó anyai «szeretet», de ez csak emberi gondolkodás. Megnyugodva az isteni végzésen azt mondtuk «Legyen meg Uram a Te akaratod» — «Te vagy az árvaék és özvegyek gondozója, kinek gondod van a mezőnek fűvére mennyivel inkább e kicsinyekre!»

A háznál és sírkertben tartott istentiszteleten a megjelent nagyszámú rokonság és község népe előtt nyílt bizonyágot tenni a «Feltámadás örök reménységéről». S; hogy erre többen figyelmesek lettek ezt abban láttuk beteljesedni, hogy az estü istentiszteleten 50—60 bologdtalan lélek jött boldogságot keresni az evangélium halgatásában. Mi pedig az elhivatásunk és küldetésünkre tekintve örömmel szolgáltunk bibliai tanácsokkal.

Imádkozunk, hogy az Úr terelgesse össze e községben elszéledt juhait! A gyászoló férjlet a három árval és az elhímett élet igékkel együtt az Úr Jézus Krisztus kegyelmébe ajánlva vagyok az Úrnak kicsiny szolgálja:

Sz.

Kispest: Sok változatban van része az Úr népének itt a jakok hazájában, egyik nap szavakban ki nem fejezhető öröm és boldogság Jézus munkája felett, a másik nap mélyen sújtó bánattal érkezik hozzánk.

Egy ilyen bánat nappal látogatta meg a böles Isten szövetségünk vezető előjáróját és k. családját, mert id. Paulics Gyula testvérét az Úr első-fiótta a testben élok sorából. (71 évet élt, ebből 10 évet szolgált az Úrnak.) Temetés március 15-én volt a pestszenterzsébeti temető halottasházából. A családon kívül a környékbeli gyül. tagjai elég szép számmal megjelentek. A gyászháznál alkalmi vigasztaló igékkel Lakos József (ceglédi) és alulírott (pestszenterzsébeti) tvek szolgáltak: Zsid: 2, 14—15. Róm.: 6, 23. A sírba tetélnél Varga József tv. (Kispest) szolgált szívből fakadó szavakkal a Feltámadás Hőséről. Majd alkalmi szavaltat és énekekben nyertünk mindannyian az eddignél még nagyobb reménységet a sírontúli boldog «Feltérő».

Istenünk kegyelme tartson meg bennünket a nagy és dicső viszontlátásra!

Szűcs József.

Apró történetek

Az elveszett juh.

Egy kis fiúcska hallotta a száz juhokszóráról szóló történetet s arról az egyről, mely elveszett. Odafordult atyjához ezen szavakkal: «Atyám én is egy eltévedt juh vagyok, szeretnék haza jönni és megmentve lenni!» Az apa emígy szólt: «Te még fiatal vagy gyermekem!»

Estefelé nagy vihar keletkezett s az apa küldé fiát, hogy terelje egybe a nyáját; a fiú követte atyja parancsát. Később megkérdezé őt, hogy biztonságban vannak e a juhok. A fiú válasza ez volt: «En minden öreg juhot beterettem. Csak nem akarod azt mondani fiam, hogy a fiatal juhokat kintahagyad?» «Természetes — mondá a fiú — a juhokat fiataláguknál fogva kintahagyam.» Az apa megszegyenülve hallgatá ezen leckét és emígy szólt: «Fiam ezen lecke útmutató, néked is van jogod mint fiatalnak Jézushoz fordulni, Aki téged a büntől és szerencsétlenségektől megment s az örök étlettel ajándékozik meg.

Ember tervez, Isten végez!

Napoleon a híres hadvezér mielőtt offenzívát indított volna Oroszország ellen, értekezett az orosz követel. midő: befejezték közölni valójukat, az orosz követ emígy búcsúzott a nagy Napoleontól: «Az ember tervez Isten végez!» Napoleon erre azt az esetben én tervezek és végezek!»

Ez egy valóságos Isten kísértés volt. Napoleon megtámadta Moszkvát s mi történt? Ezer és ezer katonái kidőltek a sorokból s őt meg egész hadával visszavonulásra kényszerítették. Az oroszok elföldeltek 23.516 francia katonát és 95.000 lovat.

Láthatjuk mindezekből Isten megtanította és kényszerítette ezt az erőlyes uralkodót a megalázkodásra!

A sport.

Fájdalommal kell megállapítanunk, hogy az emberiség nagy része a vasárnapot a sportpályán tölti. Az elmúlt napokban eléggé biztos forrásból értesültem, hogy az egyik gyár portása a football-mérkőzés alkalmával izgalmában halálát lelte.

Őh vak világ mikor figyelmezel már Pál apostol eme kijelentésére!?: «Mert a test gyakorlásának kevés haszna van; de a kegyesség mindenre hasznos, meglévén benne a jelenvaló és a jövő életek igérete. Timótheus: 4, 8.

MIRE VÁRTOK?

Halál arat, népek halnak;
Sok milliók így pusztulnak.
Veszve a nép kicsiny s nagyja.
Király, koldus élő-hulla,
Martalék lett sátn rabja.
Vakság dühöng, sötét hajszá...
Halálvölgyben pokol, kínok...
Keljetek fel hű mártirok!

Hitre hozni ki a bűnből,
Kirágadni a veszélyből!
Isten nyitja meg a szemet,
Mire vártok pünkösdiék?!
Felismerve hivatástok,
Kiharcolni szabadságotok,
Elvesztetted megkeresni,
A tévelygőt terelgetni.

A szív szennyes garmadára,
Ezt követi a bűn átka.
Bűnnek szoldja a kárhozat,
Mentsünk élő-halottakat!
Vajudik az egész világ,
Szálljunk síkra, védjük hazánk!
Megkötözött sebzett lelkek,
Sóvárognak, keseregnek.

Király, papság, szent nép, harcba!
Sorakozz fel! csata sorba!
Tűzelj itt lent égi tábor,
Törj át minden akadályon,
Mire vártok áldott lelkek,
Kiket Isten úgy szeretett?!
Elpecsételt szentlelkével,
Megkeresztelt tüzjevelnyel.

Drága ár lett lefizetve,
Sok milliók élnek veszve.
Rabok Seol fenekében,
Kárhozatnak örvényében.
Órállók! ti mit csináltok?
Fut az idő s adtok számot.
Álljatok őrt éjjel-nappal,
Lankadatuln szorgalommal.

Minden sáfár, aminet állott:
Kereskedett, úgy ad számot.
Talentumunk forgattuk-e?
Buzgók, vagy restek voltunk-e?
Mire vártok harcostársak?
Imátokra tüzek szállnak.
Hitel harcba bűnnel szemben,
Nagy Királyunk segít ebben.

Csata sorba hívő tábor!
Ijjú, idős, harcba szálljon!
Nincsen időnk tunyaságra,
Pusztulóban ezrek száma!
Fujd a kürtöt, kiált bátran,
Ne félj, Urad táborában!
Szép hazánkba, ha eljutunk,
Ott pihenünk, ott vígadunk.

(Andruskó)

Otthonunk

Jelenleg csendes és nyugodt. A mult télen hozott egy kis szomorúságot, mert néhány vándormadar elrepent belőle. Ahhoz, aki rendelkezik minden lelekkel, Parancsoló életnek, halálnak.

Komorán, fáradtan, vagy boldog reménykedéssel várják a jövőt. Mit hoz a holnap? Testvéreim! A mi szent kötelességünk őket vidítani apró kedveskedéssel, szeretetejes adományokkal. Mily édes gondolat lehet egy leányka számára, az Otthon lakói részére valamit kötni, vagy varni, az asszonyok módját ejthetik apró-cseprő konyhai dolgok elkészítésének az öregek részére és a szeretet van olyan találcsony, hogy fentiekben kívül adjon számos tanácsot a nemes cselekedetekre. Mert az Úr számonkéri időnket, áldozatkészégünket, szeretetünk gyümölcsét. Ne fáradjunk meg tehát e kötelességünkben és tegyünk valamit az Otthon fejlesztéséért, Isten dicsőségére.

Adományok a következő címre küldendők: Varga József, Kispest, Bocskai-u. 62.

Testvér szeretettel, az Otthon előjárósága.

Előfizetések

február hónapban:

Budapest: Marton Mária 2.50, Pálffy E. 2.50; *Kispest:* Balla S., dr. Lázár Sz.-né 5.—5.—; *Pest-szenterzsébet:* Elefánti J., Dömötör M., Bódi S. Árika 5.—5.—; Biksi Sándorné 1.50; *Felsőgalta:* M. Kovács Gy., Tamók P., Bakk L.-né, Polvett J. 5.—5.—; *Albarelli P.-né, K. Kovács Gy.-né* 2.50—2.50; *Miskolc:* Seres M.-né 5.—; *Ócsa:* Miklós A.-né 1.—; *Nagykörös:* Kovács J. 2.—; *Szakas:* Kovács J. 5.—; *Visznek:* Magda I. 2.—; *Cegléd:* Papp Ilona, Górné M. 2.50—2.50; *Tápiószelce:* Perjesi Gerzson 2.40; *Kurd:* Leflér Gy. 4.—; *Tápiószentmárton:* Balog G. 3.90; *Alsóbereczki:* Kenyeres I. 3.90 pengő. *Amerikából:* Dayton: Takács János 4.22; *Detroit:* Tarcaly I.; Sipos Gábor 7.40—7.40; *Carson-City:* Kovács József 7 pengő.

Pénztári jelentés

A leszállított előfizetési árak, melyeket lapunk legutóbbi számában is közöltünk f. év március 1-től érvényesek, ennélfogva, akik ez ideig nem rendezték hátralékjukat, a régi előfizetési árat tartoznak fizetni a március 1. előtti időre visszamenőleg. Itt újból megemlítjük, hogy a kedves előfizető testvérek és barátok a pénz lehetőleg postautalványon küldjék mellékelt levéllel, amelyben a pénz küldetésének célját jelzik. *Kovács József* (Carson City Mich.) testvérénél a Szeretettől részére küldött 12.80 pengő adományát megkaptuk. Szeretettel köszönjük az Úr nevében. *Pandané* testvér kérjük, hogy a legutóbb *Grand Circus* címére feladott pénz felől szíveskedjen írni, hogy a lapot hova küldjük.

Szerezünk új előfizetőket lapunk számára, mert így még olcsóbban adhatjuk a lapot!

Szövetségi és gyülekezeti ügyekben, minden levél, új szövetségi titkárnak, Tomi József testvér címére, Pestszentlőrinc, Rákóczi-út 14. alá küldendő.

Szerkesztői üzenetek:

TUDATIJK a testvériséggel a közelmúltban ismét megjelent négy és nyolccoldalas bibliai tárgyú traktátusok címeit: «Akarsz-e meggyógyulni?», «Entőlem lett e dolog», «A jövő», (új), «Csodálatos megterés Arizona állami börtönében». Az első három darabonként 1. a negyedik drbjá 2 fillér. A közjövőben nyomás alá jön az «Egy haldokló katoná hűsége az Úr Jézushoz» c. olvasmány is. (Ára drb-ként 2 fill.) Mindezek, valamint a «Késői eső» c. füzetecske szerkesztő címén (Siroki István, Kispest, Brandtner Pál u. 3.) megrendelhetők. **FELKÉREM** munkatársaimat a lap iránt való nagyobb érdeklődésre, úgy minden hasznos olvasmány beküldése, mint az előfizetők gyarapítása tekintetében, mivelhogy az előfizetők alapos szaporodása lehetővé tenne a jelenben már 4.—pengőről évi 3.—pengős előfizetésre szorító árat. — **HELYTÉJÁZÍTÁS:** Lapunk legutóbbi számának 12.-es oldalán a «gyászeljénzés» c. rovat Miskolcra szűző közleményében az e.hunyt testvérünk nevét és illetőségét valami jelenleg ismeretlen okból tévesen közöltük. Tehát nem Molnár János, hanem Sándor és nem B. községben, hanem b. községben telt el életének egy része.

Otthonunk részére szánt adományokat és Úrvasorai gyűjtéseket, az Otthon gondnoka Varga József tv. címére Kispest, Bocskai-u. 62. alá szíveskedjenek az adakozók küldeni. A jökevdű adakozót szereti az Isten!

Reklamációk, segédszerkesztőnk címére, Kispest, Bocskai-u. 62. alá küldendők. Mindezekre szeretettel hívjuk fel testvéreink b. figyelmét.

Felhívunk minden hívót, hogy vegye komolyan szívére az üldözött gyülekezetek sorsát és csatlakozzék szabadságért és áldásért imádkozó seregünkhöz. Minden hó első péntekjén láncimában kérjük Isten-től az áldást a magyarországi és az általános misszió munkára és nagyobb összefogótelési szabadságért esedezünk.

Figyelem! Az előfizetési árakat leszállítottuk!

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

a következők: Egyesült Államokba és Kanadába 10 dollár 60 cent, Románjába 150 lei, Jugoszláviába 60 dinár, Csehszágba 30 ck, Magyarországon 4 P.

Előfizetések, adományok az alábbi pontos címre küldendők: Varga József Kispest, Bocskay-u. 62. sz.

A levélben küldött pénz leginkább elvezik, ennélfogva az előfizetéseket és minden pénzt szíveskedjenek a kedves előfizetők postautalványon küldeni.

Felölös szerkesztő és kiadó: **Siroki István**
Segédszerkesztő: **Varga József.**

Kiadja az Isten Gyülekezeteti Szövetsége Magyarországon, Kispest, Brandtner Pál-u. 3.

Nyomatott: Faragó Imre könyvnyomdájában,
Kispest, Üllői-út 85. szám alatt.